

Werk Gemeenschap Politiek Oorlog

Door [Prole.info](#)

- Oorspronkelijke titel: Work Community Politics War
- Verschenen: 2005
- Bron: Werk Gemeenschap Politiek Oorlog, Anarchistische Groep Amsterdam, 2011; Prole.info
- Vertaling: [Anarchistische Groep Amsterdam](#)
- [Werk Gemeenschap Politiek Oorlog](#) als drukklare PDF bekijken.

Een 28-pagina lang stripverhaal met een introductie over de wereld als we die kennen en een manifest voor klassenstrijd.

Werk Gemeenschap Politiek Oorlog

WERK GEMEENSCHAP POLITIEK OORLOG

*"Iedereen wordt over elk detail om zijn of haar mening gevraagd,
om te voorkomen dat ze een mening vormen over het geheel."*

—Raoul Vaneigem

Als we om ons heen kijken zien we een wereld waar we geen enkele invloed op hebben. Onze dagelijkse strijd om te overleven speelt zich af tegen een immense, steeds veranderende achtergrond...

1

2

...van natuurramp naar terroristische aanslag... van dieet naar hongersnood... van een celebrity seksschandaal naar een politiek corruptieschandaal... van religieuze oorlog naar economisch wonder... van een nieuwe kut reclame naar op-televisie-zeuren-over-de-regering... van suggesties over hoe je de ideale minnaar wordt naar suggesties hoe rellen van sportfans voorkomen kunnen worden... van nieuw gezondheidsprobleem...

...naar alweer een schietincident bij de politie. Overal zijn dezelfde processen aan het werk. ...In democratische en totalitaire staten... in multinationals en familiebedrijfjes... in cheeseburgers en in tofu...in opera, country en hip hop....in elk land en in elke taal... in gevangenissen, scholen en ziekenhuizen, in fabrieken en kantoren, oorlogsgebieden en supermarkten... iets voedt zich met ons leven en spuugt er beelden van terug in ons gezicht.

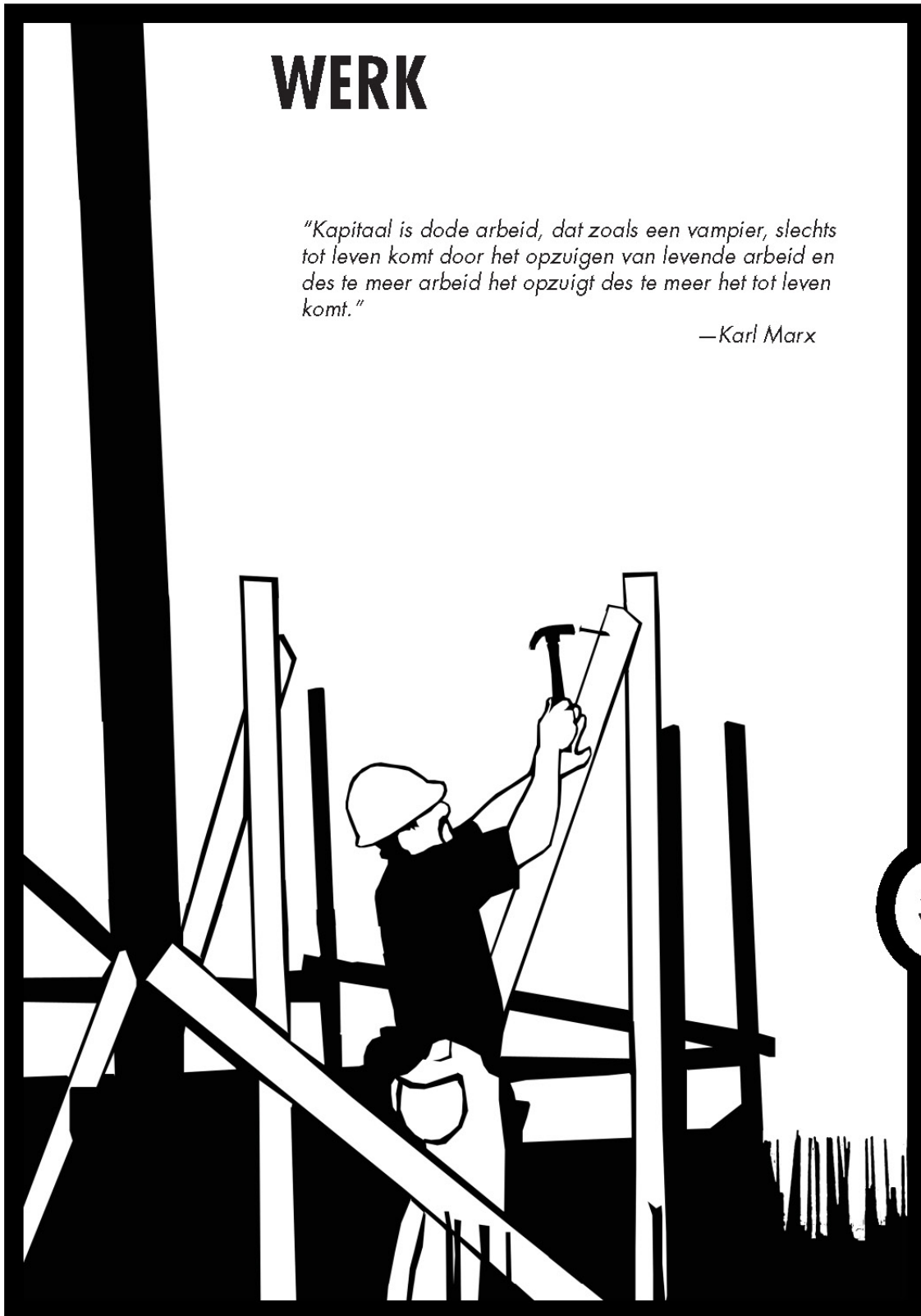

Dat "iets" is een product van onze eigen bezigheden.... Onze levens verkocht, uur na uur, week na week, generatie na generatie. Wij bezitten geen huizen of eigen zaak waar we geld vandaan kunnen halen, wij zijn gedwongen om onze tijd en energie te verkopen aan iemand anders. Wij zijn de hedendaagse arbeidersklasse, de proletariërs.

WERK

"Kapitaal is dode arbeid, dat zoals een vampier, slechts tot leven komt door het opzuigen van levende arbeid en des te meer arbeid het opzuigt des te meer het tot leven komt."

—Karl Marx

3

4

We werken niet omdat we dat willen. We werken omdat we geen andere manier hebben om aan geld te komen.

We verkopen onze tijd en energie aan een baas zodat we de dingen kunnen kopen die we nodig hebben om te overleven.

We worden samengebracht met andere werknemers, en krijgen verschillende taken toegewezen. We specialiseren ons in verschillende aspecten van het werk en moeten deze taken steeds weer herhalen.

Onze tijd op het werk is niet echt deel van ons leven. Het is dode tijd, gecontroleerd door onze bazen en managers.

Op ons werk maken we dingen die onze bazen kunnen verkopen. Dit zijn objecten als katoenen shirts, computers en flatgebouwen. Of kwaliteiten zoals schone vloeren en gezonde patiënten. Of diensten zoals een bus die je brengt waar je moet zijn, een ober die je bestelling opneemt of iemand die je opbelt om je over te halen dingen te kopen die je niet nodig hebt.

We doen het werk niet vanwege de producten die we maken. We doen het om betaald te krijgen. En de baas betaalt ons ervoor zodat hij winst kan maken.

Uiteindelijk breiden onze bazen hun bedrijven uit van het geld dat wij voor hen verdiend hebben. Ons werk is verzameld in de dingen die onze baas bezit en verkoopt – kapitaal.

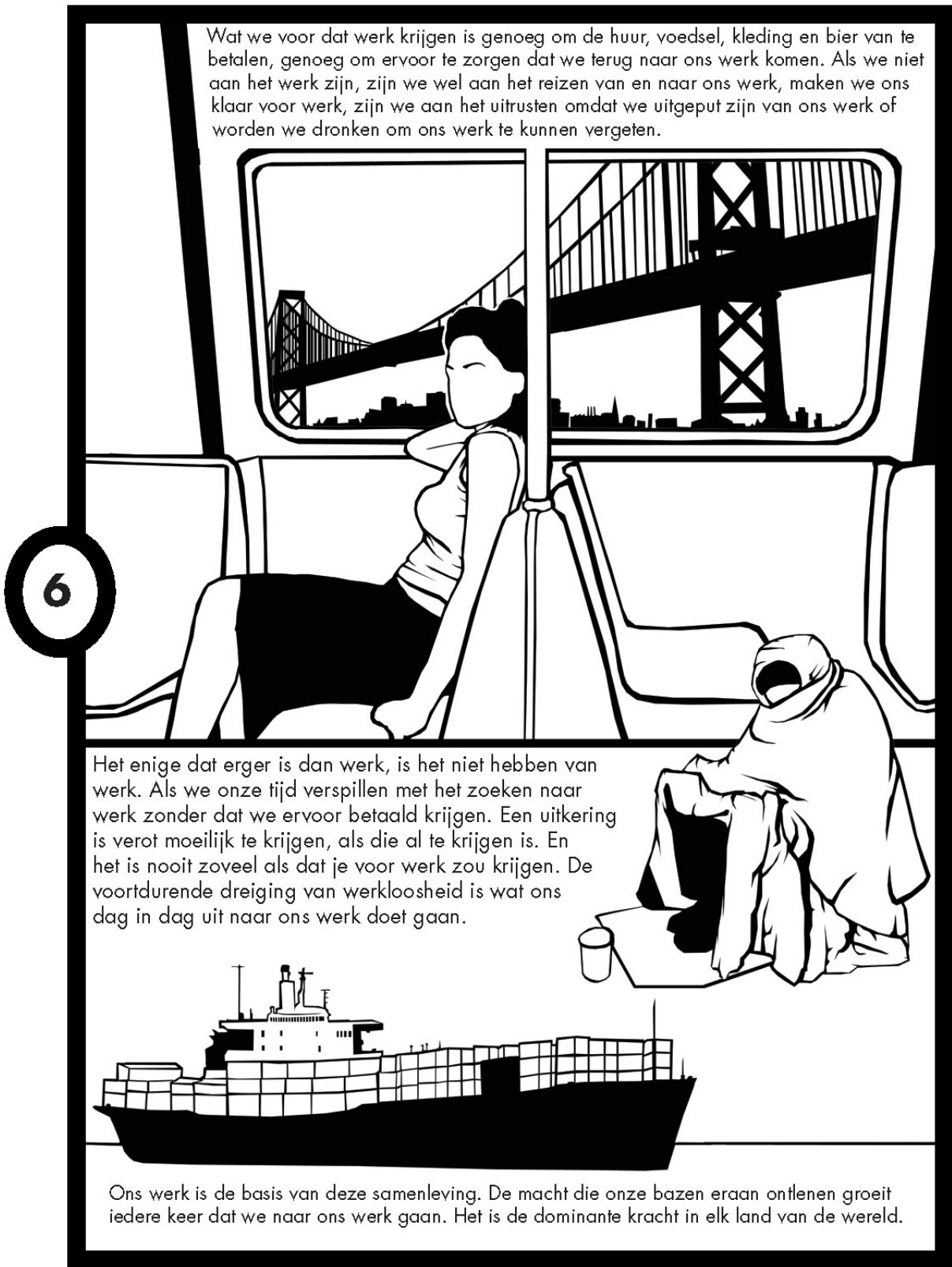

Zij zoeken telkens weer naar nieuwe manieren om onze activiteit om te zetten in dingen...

...naar nieuwe markten om die dingen weer te verkopen...

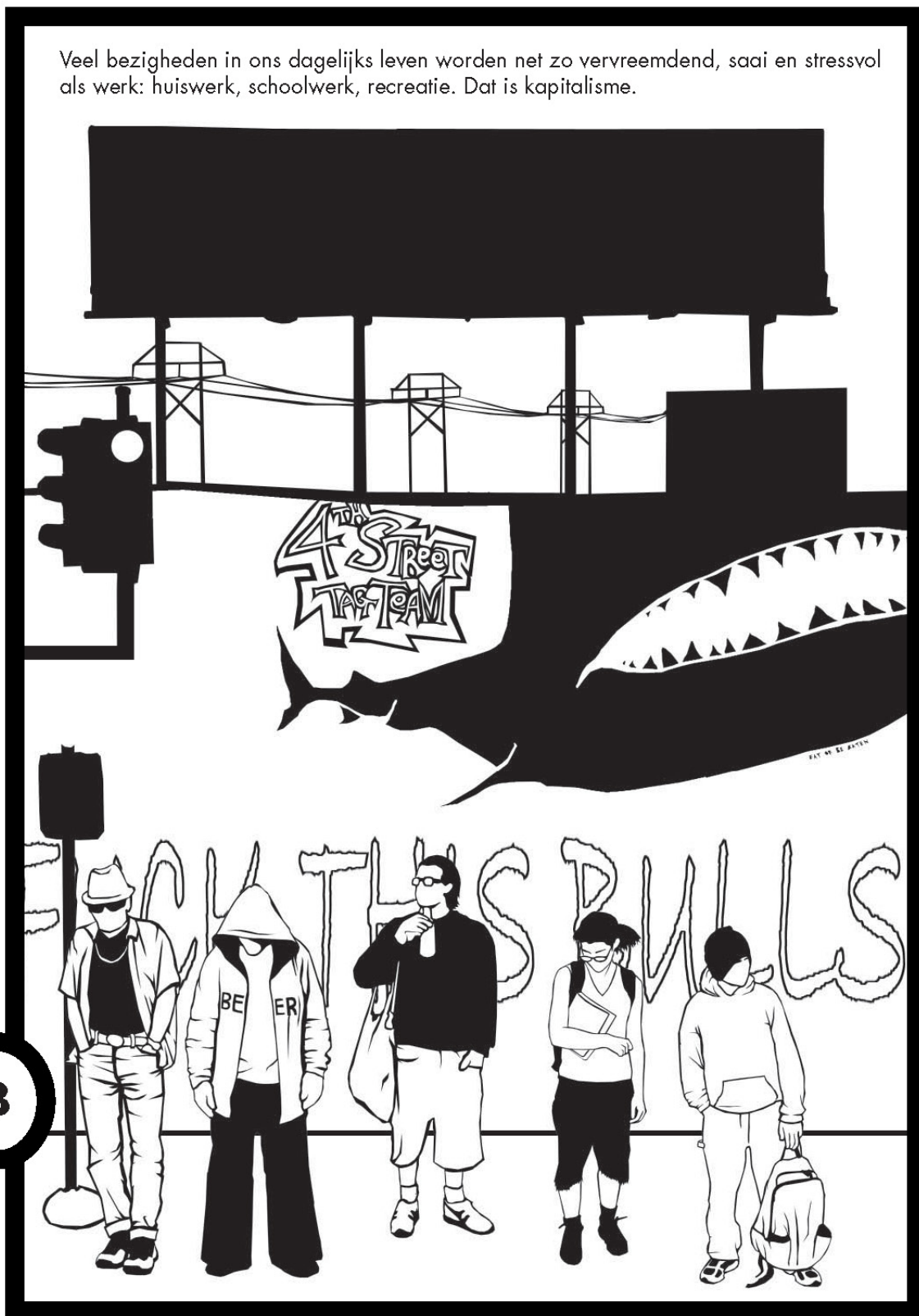
en naar nieuwe mensen, met niets anders om te verkopen dan hun tijd en energie.

A collection of four black and white line drawings: a DNA double helix on the left, a microchip in the upper center, a large industrial ship in the lower left, and a man wearing a hat and a shirt, holding a bucket of dark material in the lower right. A circular badge with the number '5' is positioned in the top right corner of this section.

Veel bezigheden in ons dagelijks leven worden net zo vervreemdend, saai en stressvol als werk: huiswerk, schoolwerk, recreatie. Dat is kapitalisme.

ANTI-WERK

9

"Natuurlijk zijn de kapitalisten erg tevreden met het kapitalistische systeem. Waarom zouden zij dat niet zijn? Zij worden er rijk van."

—Alexander Berkman

10

Hoe het werk ervaren wordt, is afhankelijk van je positie. Voor onze bazen is werk de manier waarop zij aan het geld komen om meer geld te kunnen verdienen. Voor ons is werk slechts een rottige manier om te overleven. Hoe minder ze ons kunnen betalen, hoe minder we zullen verdienen. Hoe harder ze ons kunnen laten werken, hoe harder we zullen moeten werken.

Onze belangen zijn tegenovergesteld aan elkaar. Er is een constante strijd tussen bazen en arbeiders, op het werk, en in de rest van de op werk gebaseerde samenleving. Hoe meer we moeten betalen voor de huur of het openbaar vervoer, hoe meer we moeten werken om onze huur of het openbaar vervoer te kunnen betalen.

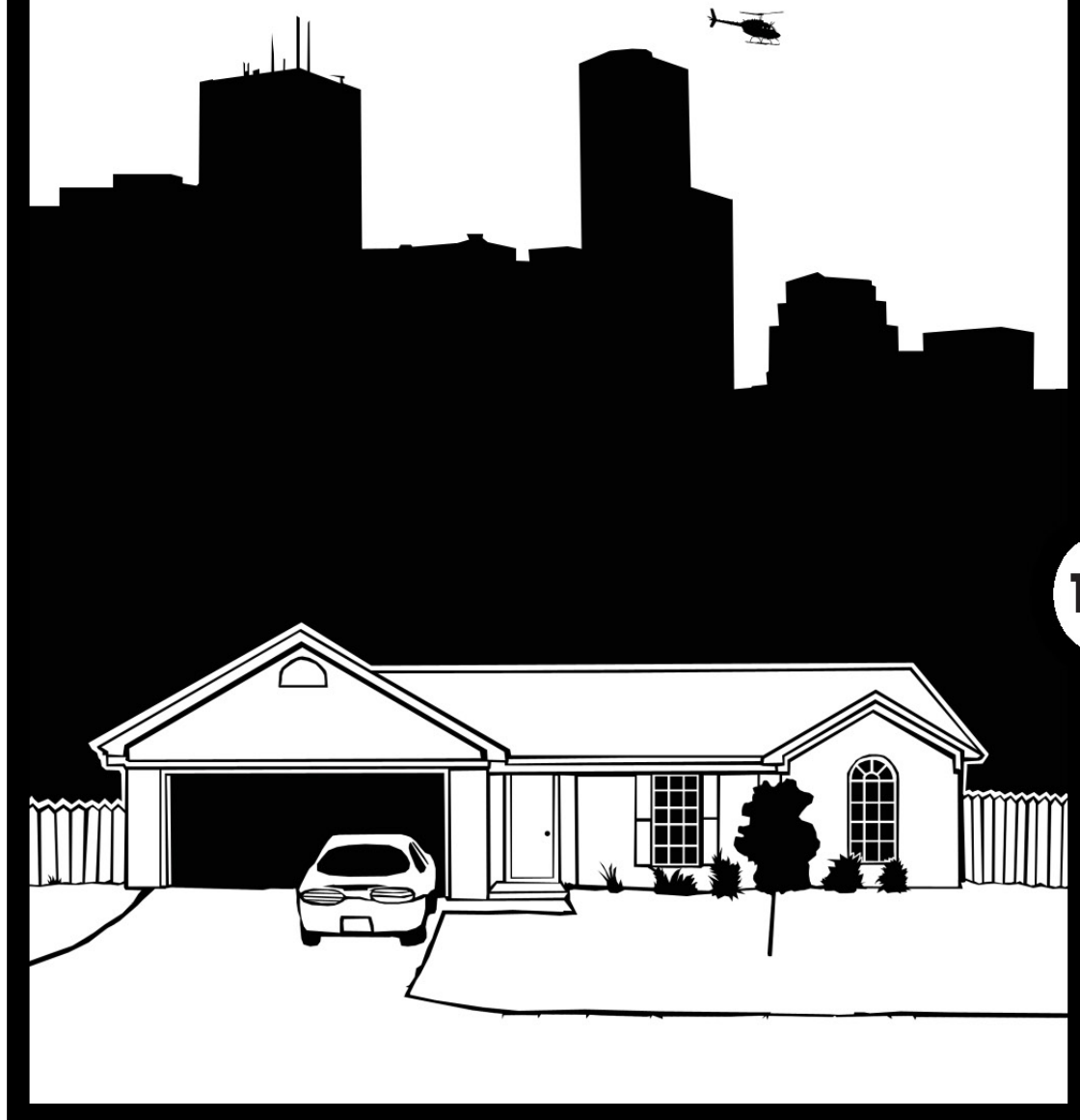
Ceci n'est pas une camera.

De huidige toestand van loon, toeslagen en arbeidsomstandigheden, van politiek, kunst en technologie is een reflectie van de huidige toestand van de klassenstrijd. Simpelweg opkomen voor je eigen belangen in deze strijd, is het begin van het ondermijnen van het kapitalisme.

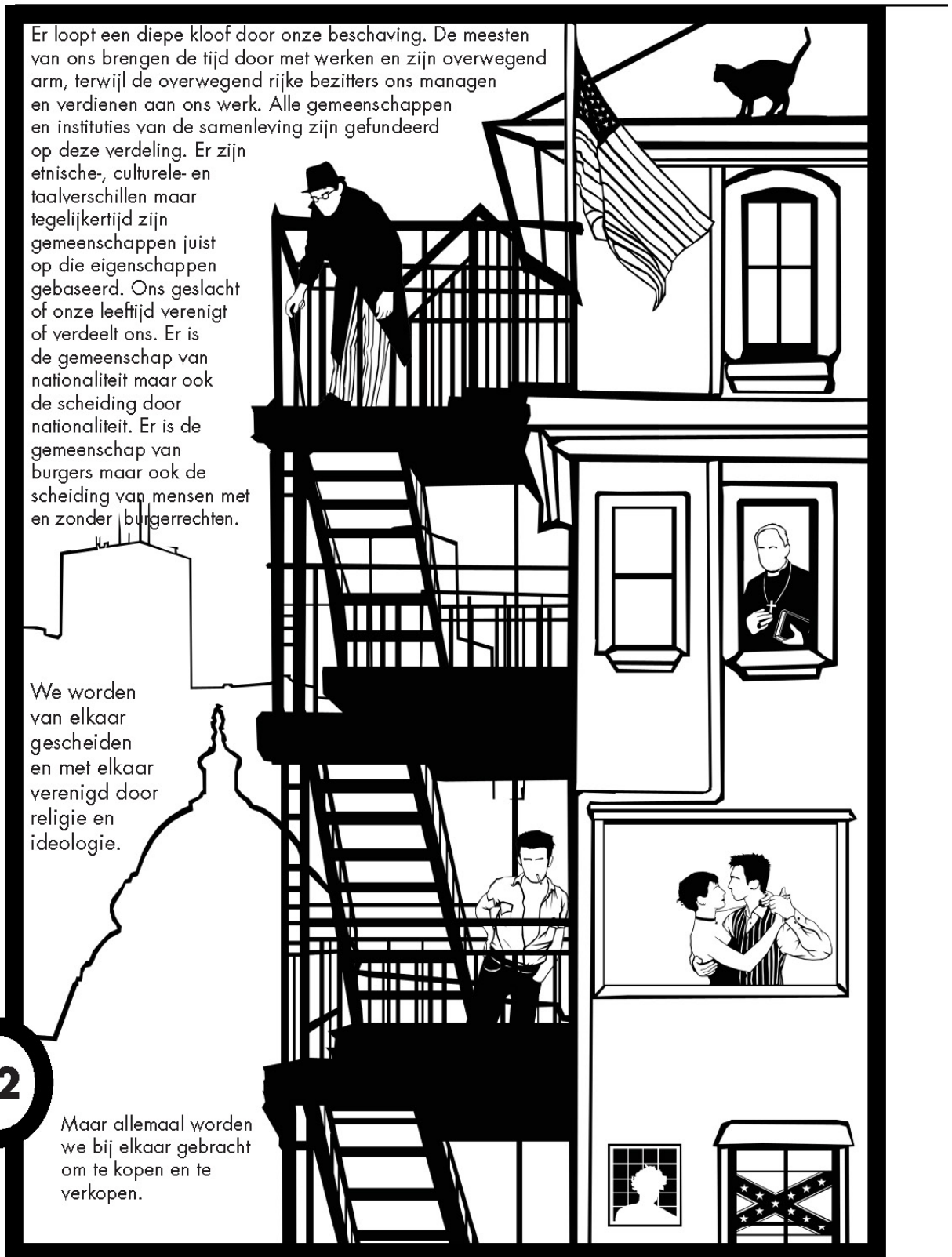
GEMEENSCHAP

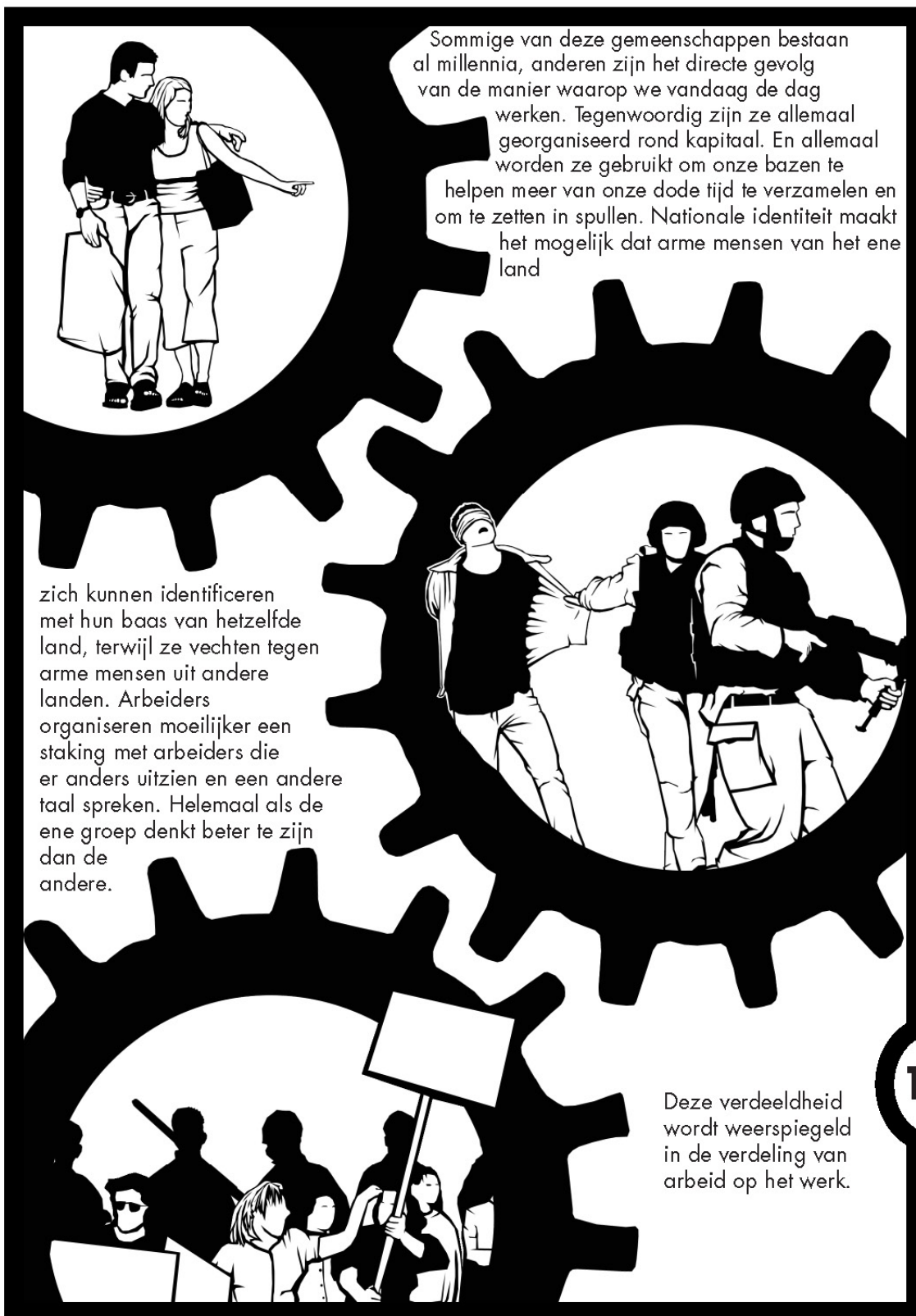
*"Het zou eens tijd worden dat elke rebel zich realiseert dat 'het volk'
en de arbeidersklasse niks met elkaar gemeen hebben."*

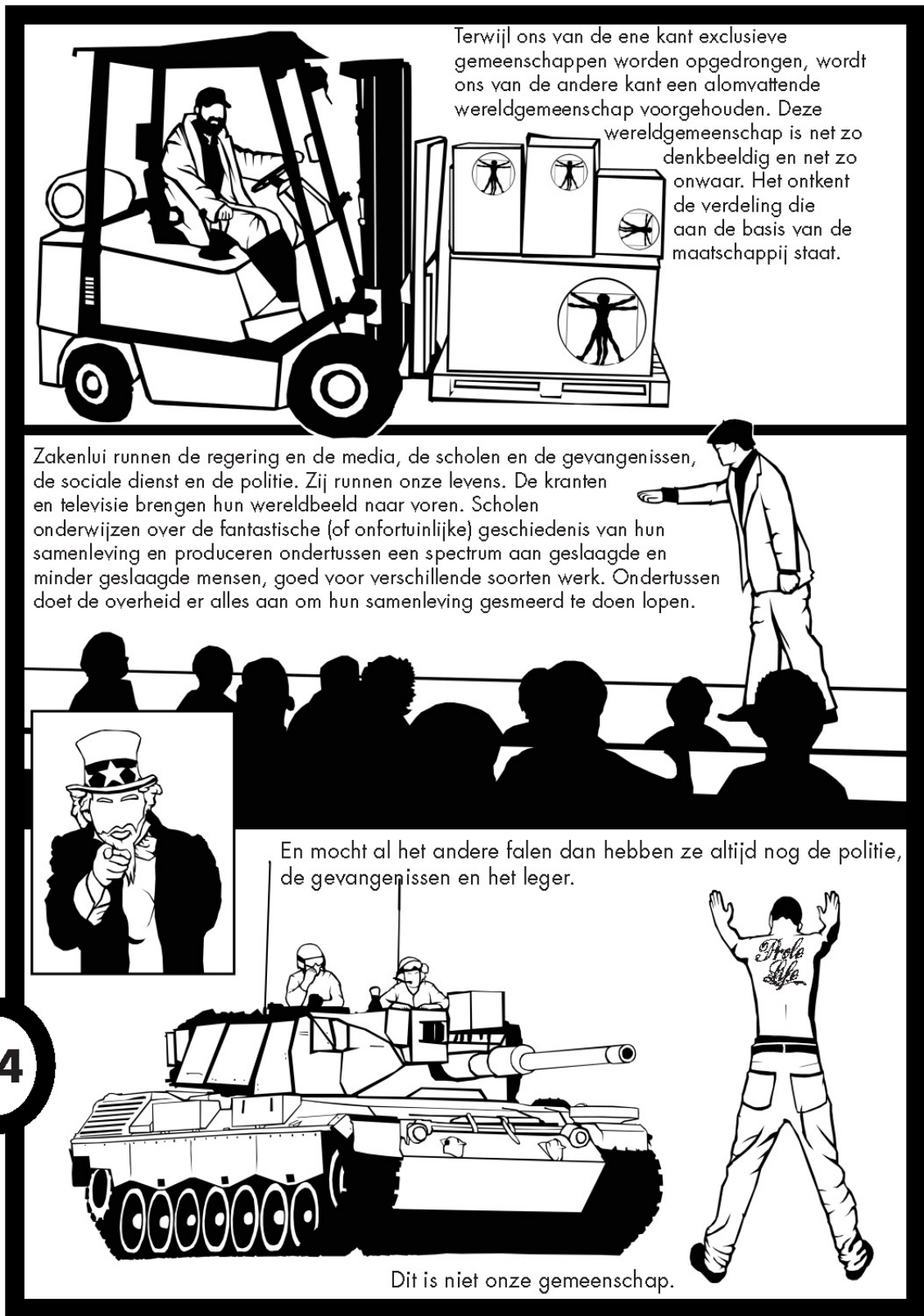
—Joe Hill

11

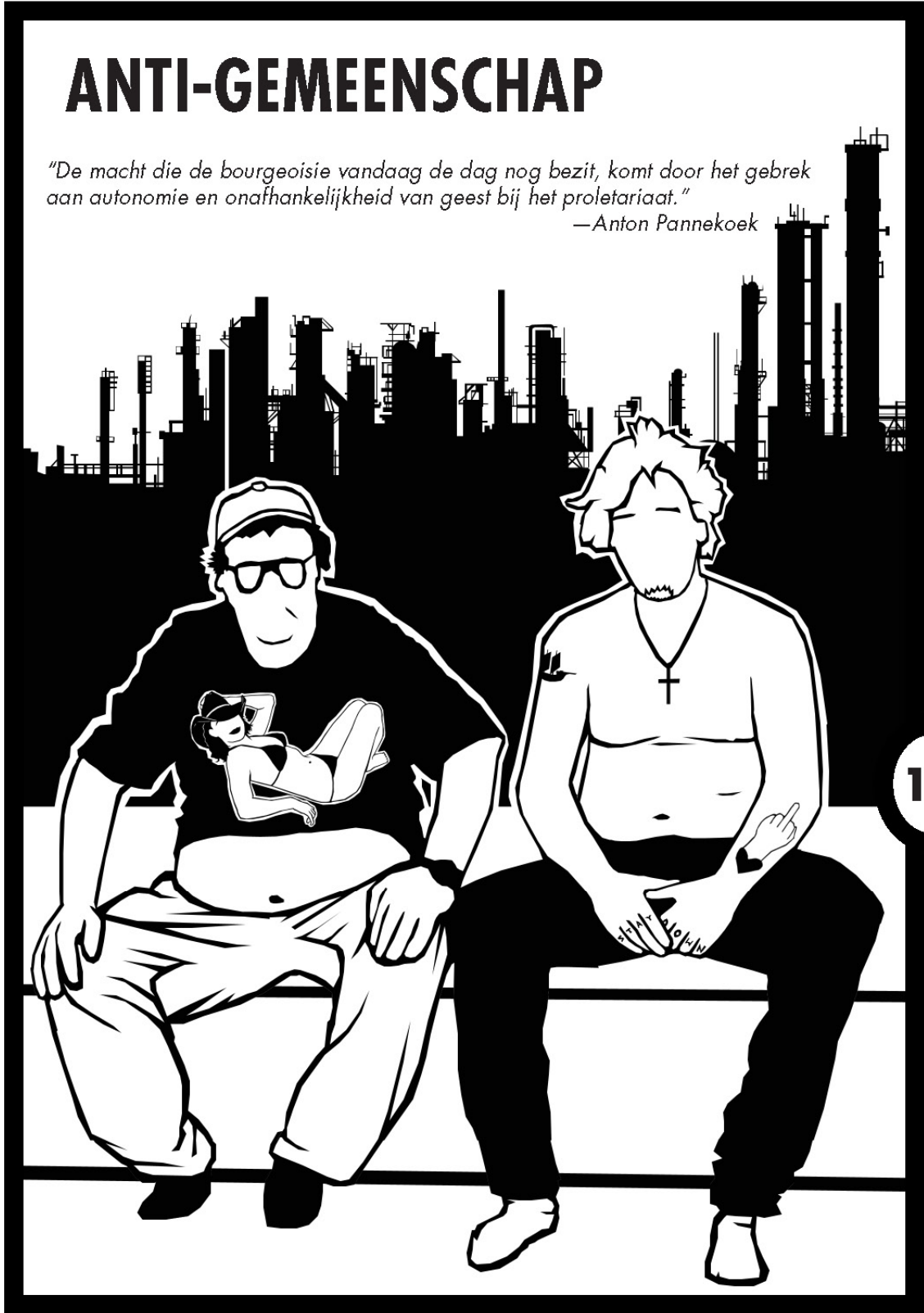

ANTI-GEMEENSCHAP

"De macht die de bourgeoisie vandaag de dag nog bezit, komt door het gebrek aan autonomie en onafhankelijkheid van geest bij het proletariaat."

—Anton Pannekoek

16

Zij spelen ons tegen elkaar uit. Maar wij kunnen onszelf ook organiseren tegenover hen. De reden waarom we spreken van "klasse" en "proletariërs" is omdat als het erop aankomt de ervaringen van mensen uit deze verschillende gemeenschappen veel op elkaar lijken, terwijl mensen uit dezelfde gemeenschap elkaar eigenlijk zouden moeten haten. Dit is het begin van het vechten tegen de onderverdeling in gemeenschappen. Als we vechten voor onze eigen belangen zien we dat anderen precies hetzelfde aan het doen zijn. Vooroordelen vallen weg en onze woede wordt gekanaliseerd naar waar die hoort.

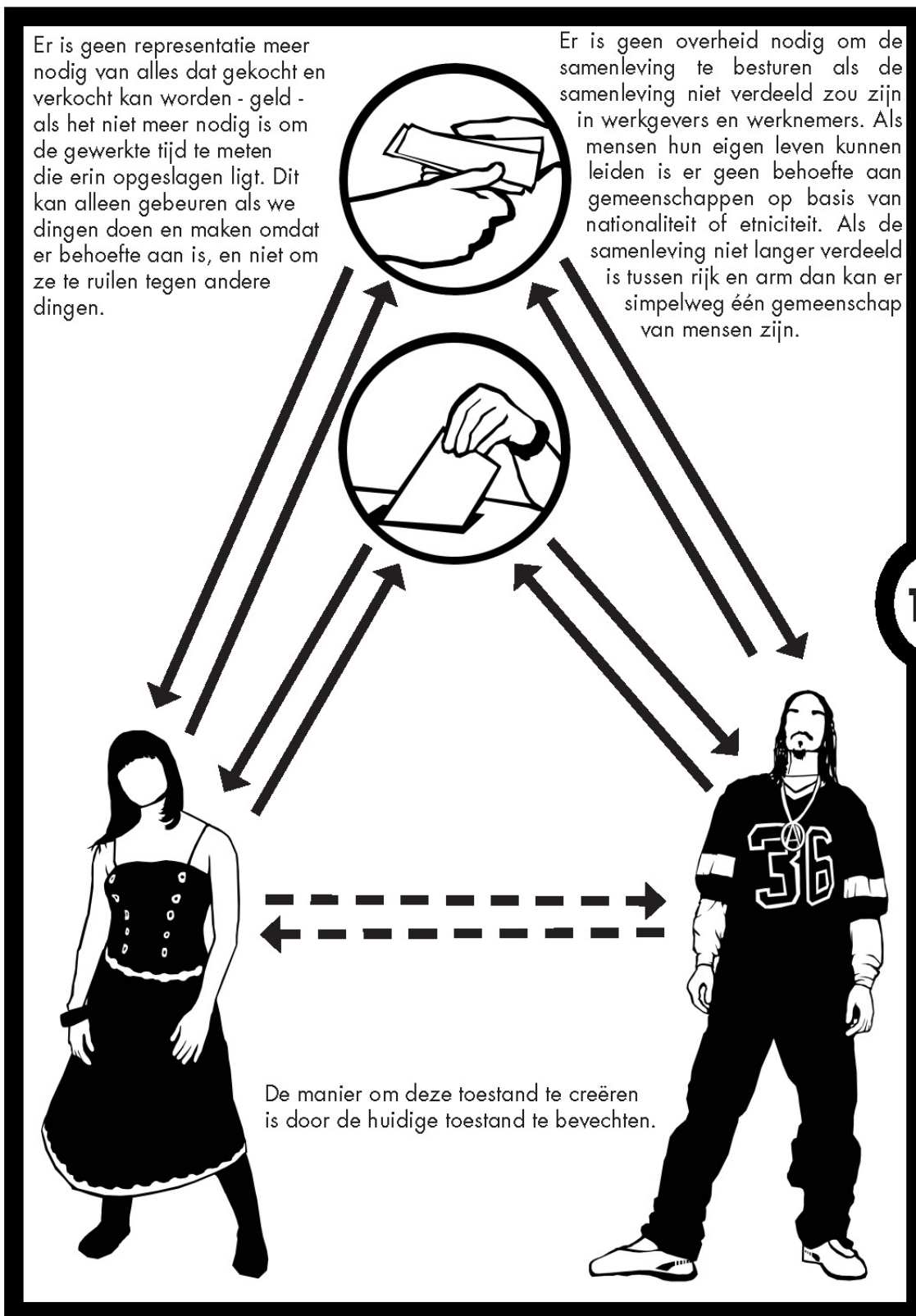
We zijn niet zwak omdat we verdeeld zijn. We zijn verdeeld omdat we zwak zijn.

De bestaande gemeenschappen worden irrelevant als ze worden aangevallen, en ze worden aangevallen door irrelevant te worden.

Racisme en seksisme zijn onaantrekkelijk als werkende vrouwen en mannen van verschillende etniciteiten, zij aan zij hun klassenvijanden bevechten. En het gevecht wordt effectiever als er mensen uit verschillende gemeenschappen bij betrokken zijn.

POLITIEK

*"Hoe meer we worden
bestuurd, hoe minder vrij we
zijn."*

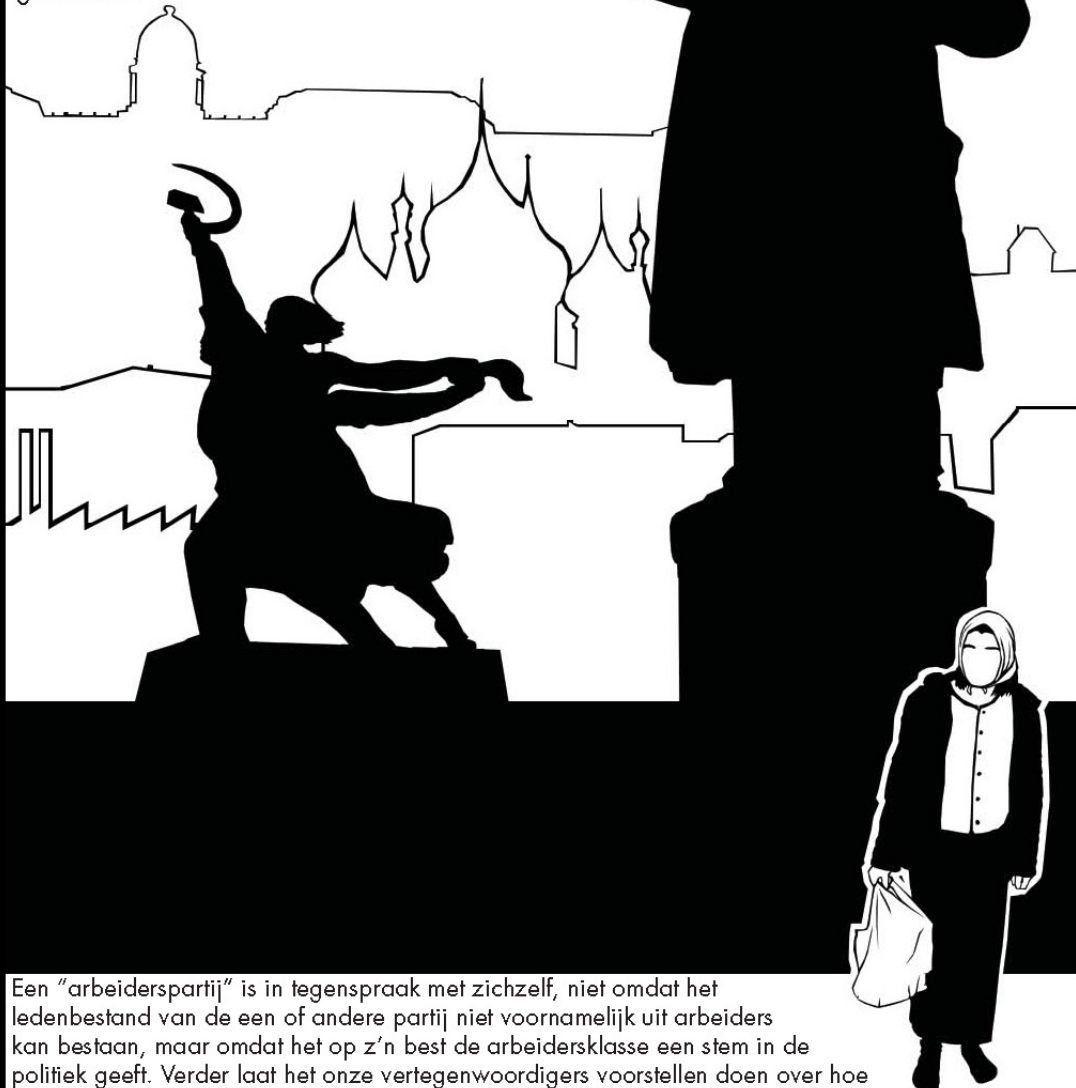
—The Alarm

Niet zo lang geleden kon een extreem onstabiele situatie in een land nog bezworen worden door het nationaliseren van de industrieën en het creëren van een politiestaat om het vervolgens "communisme" te noemen. Deze vorm van kapitalisme bleek uiteindelijk minder efficiënt en flexibel te zijn dan het oude vertrouwde vrije markt kapitalisme. Met de val van de Sovjet-Unie komt het Rode Leger niet langer landen binnen om ze op deze manier te stabiliseren. Sindsdien zijn communistische partijen wereldwijd simpelweg sociaal-democraten geworden.

21

Een "arbeiderspartij" is in tegenspraak met zichzelf, niet omdat het ledenbestand van de een of andere partij niet voornamelijk uit arbeiders kan bestaan, maar omdat het op z'n best de arbeidersklasse een stem in de politiek geeft. Verder laat het onze vertegenwoordigers voorstellen doen over hoe onze bazen deze maatschappij moeten runnen, hoe ze geld kunnen verdienen en hoe ze ons onder controle kunnen houden. Of ze nu voorstanders zijn van nationalisering of van privatisering, van hogere uitkeringen of van meer politie (of allebei), de programma's van de politieke partijen zijn verschillende strategieën voor hetzelfde: het managen van kapitalisme.

Helaas bestaat politiek ook buiten de regering. Gemeenschapsleiders, professionele actievoerders en vakbondsleiders willen zichzelf tussen de arbeiders en de bazen zetten om zo de bemiddelaars, de onderhandelaars, de communicateurs en uiteindelijk de vredestichters te kunnen zijn. Om in deze positie te komen en te blijven moeten ze de arbeidersklasse kunnen mobiliseren op een gecontroleerde manier, om zo druk uit te oefenen op de meer op het bedrijfsleven geïnteresseerde politici. Terwijl ze tegelijkertijd aan zakenmensen kunnen beloven dat de arbeidskrachten klaar zijn om weer aan de slag te gaan. Dat betekent dat ze ons tegen elkaar uit moeten spelen zodra we beginnen terug te vechten. Soms doen ze dit door concessies voor ons te onderhandelen, dan weer door ons te verraden.

Politici roepen ons altijd op om te gaan stemmen, om een stap terug te doen en de organisatie te laten onderhandelen. Om achter leiders en specialisten te staan in een soort passieve participatie. Deze regeerders die niet in de regering zitten bieden de regering een manier om de status-quo vreedzaam te handhaven, en in ruil daarvoor krijgen zij de baan om onze misère te managen.

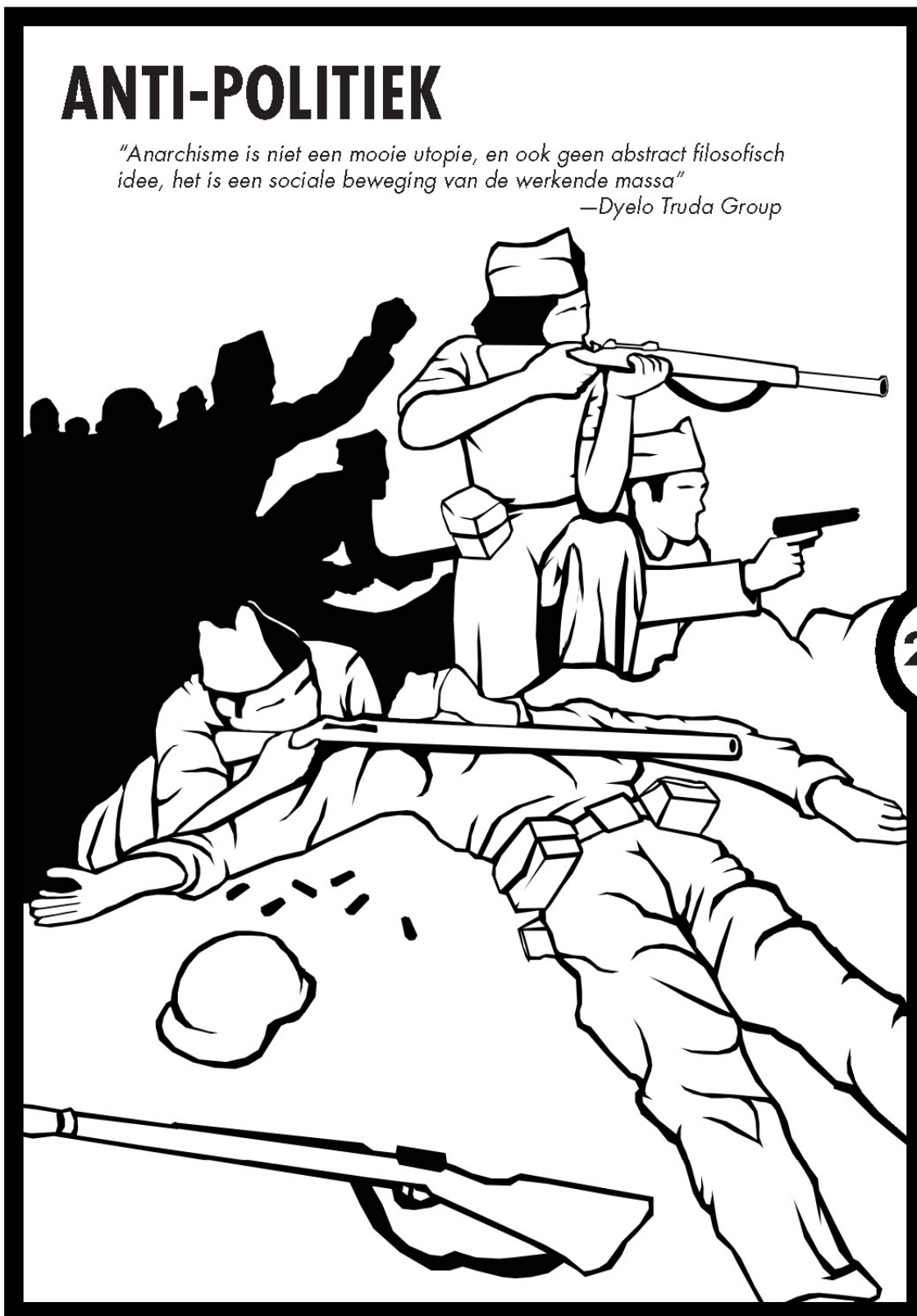

Politieke groepen zijn bureaucratisch. Ze zijn doorgaans een afspiegeling van de structuur van het werk, waar de activiteiten van buitenaf aangestuurd worden. Ze creëren specialisten in politiek. Ze zijn gebaseerd op de scheiding tussen leiders en zij die geleid worden, tussen vertegenwoordigers en zij die vertegenwoordigd worden, tussen organiseerders en zij die georganiseerd worden. Dit is meer dan alleen een slechte manier om een organisatie op te zetten waar je iets aan kunt veranderen door meer inspraak of door directe democratie. Dit is het directe resultaat van wat politieke groepen proberen te doen: een deel van het kapitalisme managen.

ANTI-POLITIEK

"Anarchisme is niet een mooie utopie, en ook geen abstract filosofisch idee, het is een sociale beweging van de werkende massa"

—Dyelo Truda Group

Als we beginnen te vechten tegen de omstandigheden van ons leven, gebeurt er iets wezenlijks. We zoeken geen politicus om de dingen voor ons beter te maken. We doen het gezamenlijk. Telkens als dit soort arbeidersverzet uitbreekt, proberen politici het vuur te blussen met een stroom aan petitie, lobby- en verkiezingscampagnes. Maar als we voor onszelf vechten ziet onze activiteit er totaal anders uit dan die van hen. We nemen panden weg van huisjesmelkers en gebruiken ze voor onszelf. We gebruiken militante tactieken tegen onze bazen waarna we moeten vechten tegen de politie. We vormen groepen waarbij iedereen mee doet aan de activiteit, waarbij er geen onderscheid is tussen leiders en volgers. We vechten niet voor onze leiders, voor onze bazen of ons land. We vechten voor onszelf.

24

Dit is niet de ultieme vorm van democratie. Zonder discussie leggen we de maatschappij onze eisen op. Eisen die direct tegenovergesteld zijn aan de belangen en wensen van rijke mensen waar ook ter wereld. Er is voor ons geen mogelijkheid om met deze samenleving op gelijk niveau te spreken.

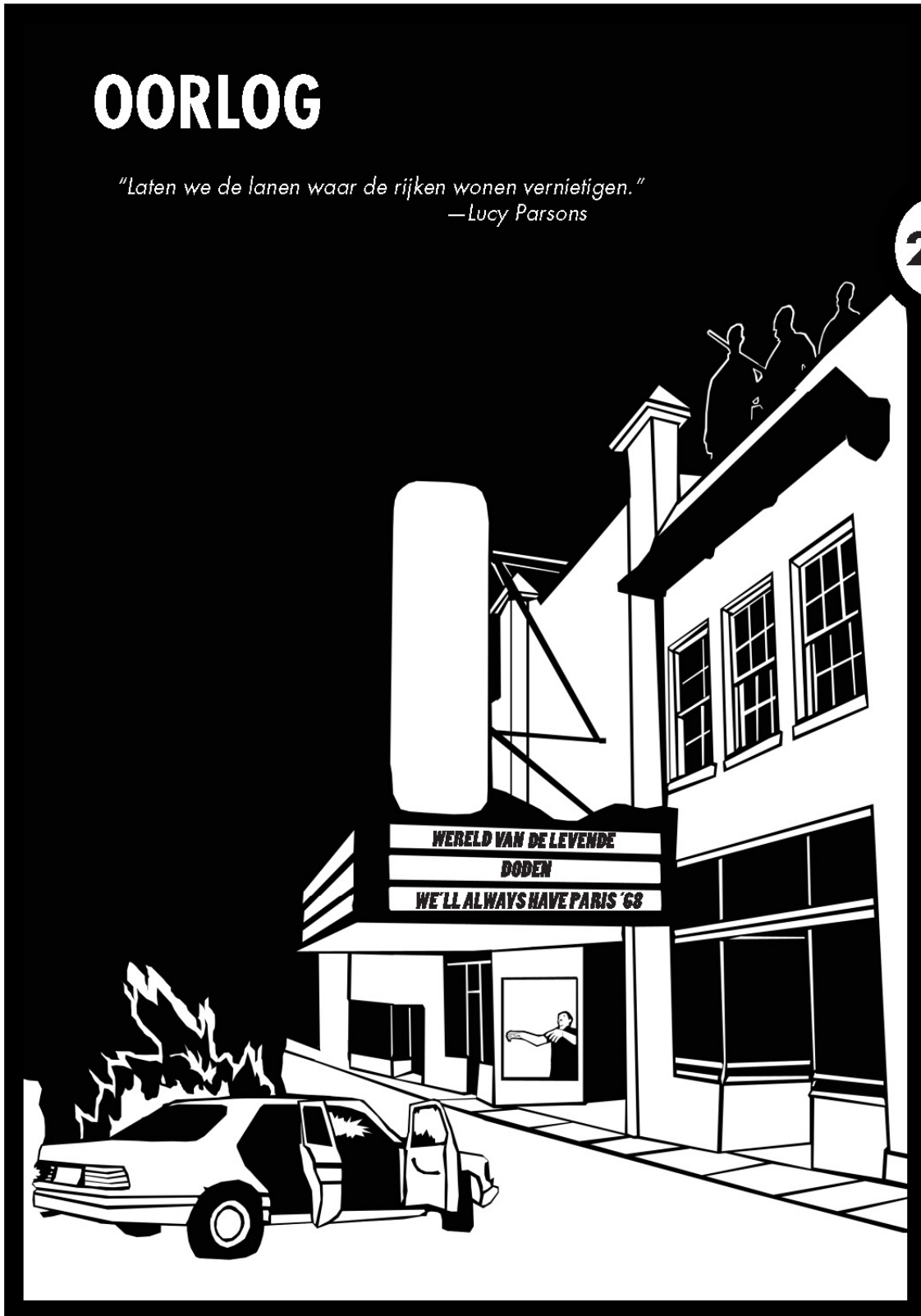

De eigenschap van de arbeidersstrijd om buiten de politiek om, en tegen de regering en de politiek in, nieuwe vormen van organisatie te creëren waarbij we onze hoop stellen in niets anders dan in onze eigen kracht, is wat door de jaren heen ook wel "anarchisme" is gaan heten.

OORLOG

*"Laten we de lanen waar de rijken wonen vernietigen."
—Lucy Parsons*

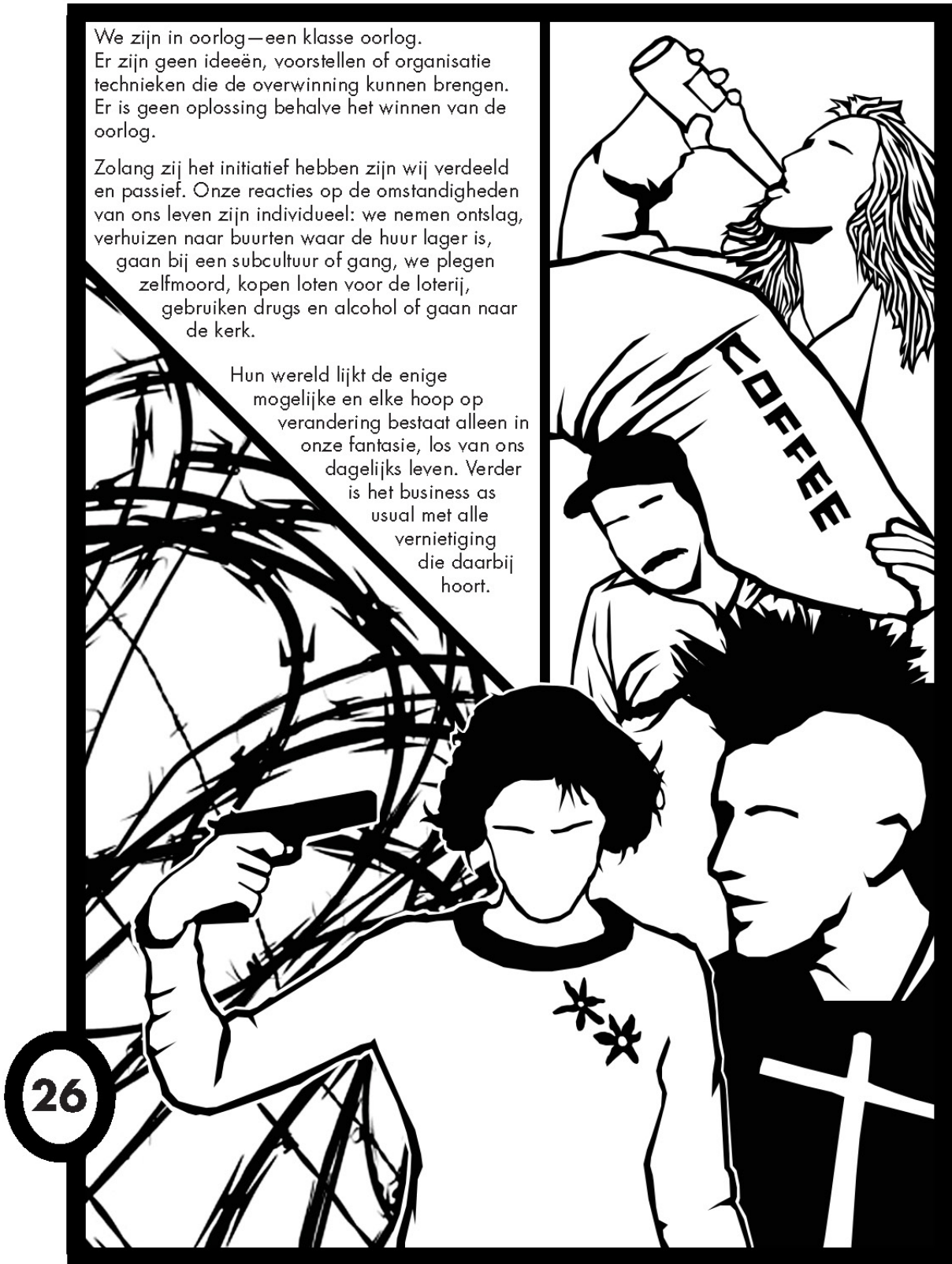
25

We zijn in oorlog—een klasse oorlog.
Er zijn geen ideeën, voorstellen of organisatie technieken die de overwinning kunnen brengen.
Er is geen oplossing behalve het winnen van de oorlog.

Zolang zij het initiatief hebben zijn wij verdeeld en passief. Onze reacties op de omstandigheden van ons leven zijn individueel: we nemen ontslag, verhuizen naar buurten waar de huur lager is, gaan bij een subcultuur of gang, we plegen zelfmoord, kopen loten voor de loterij, gebruiken drugs en alcohol of gaan naar de kerk.

Hun wereld lijkt de enige mogelijke en elke hoop op verandering bestaat alleen in onze fantasie, los van ons dagelijks leven. Verder is het business as usual met alle vernietiging die daarbij hoort.

Maar in de aanval gaan we onze kameraden herkennen en beginnen we collectief te vechten. We gebruiken de manieren waarop de maatschappij van ons afhankelijk is om het te ontwrichten. We staken, saboteren, rellen, deserteren, muiten en nemen eigendommen over. We creëren organisaties om onze handelingen en activiteiten te versterken en te coördineren. Er duiken eindeloos veel nieuwe mogelijkheden op.

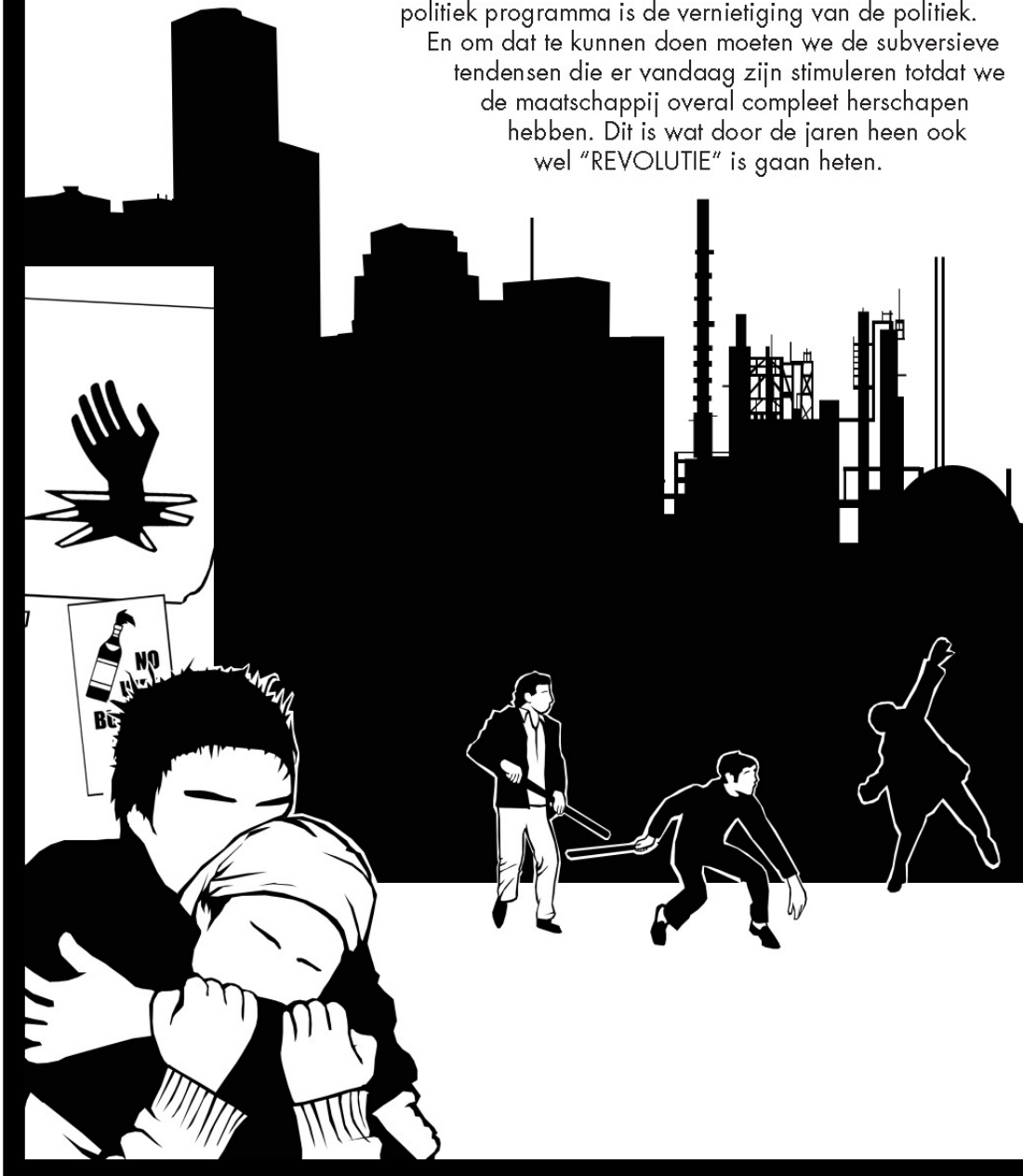

28

We worden steeds moediger en agressiever in het vechten voor onze klasse belangen. En die belangen liggen niet in het vormen van een nieuwe regering of in het worden van alweer de volgende baas. Onze belangen liggen in het beëindigen van onze manier van leven — en daarom in het beëindigen van de maatschappij die gebaseerd is op die manier van leven.

Wij zijn de arbeidersklasse die arbeid en klasse willen afschaffen. Wij zijn de gemeenschap van mensen die de bestaande gemeenschap aan stukken willen scheuren. Ons politiek programma is de vernietiging van de politiek.

En om dat te kunnen doen moeten we de subversieve tendensen die er vandaag zijn stimuleren totdat we de maatschappij overal compleet herschapen hebben. Dit is wat door de jaren heen ook wel "REVOLUTIE" is gaan heten.

www.prole.info

[klasse en klassenstrijd](#), [arbeidsstrijd](#), [gemeenschap](#), [politiek](#), [antimilitarisme](#), [comic](#)

From:

<https://www.anarchisme.nl/> - **Anarchisme.nl**

Permanent link:

https://www.anarchisme.nl/namespace/werk_gemeenschap_politiek_oorlog

Last update: **09/06/20 10:31**